

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/2003 ročník 13

Pokračování Zprávy předsednictva na posledním zasedání CV SCVP Sběr knih a časopisů

- pomoc krajanům na Ukrajině
Tato akce začala před více než 3 roky z iniciativy R. Hlaváčka. Kvíce je možno označit za zdárnou. Na přání Ministerstva zahraničních věcí v ní budeme pokračovat. Před pln rokem jsme zaslali krajanům zejména školní pomůcky, slabikáře a časopisy, o které mají největší zájem. Zásilka vyplnila kufr a zadní sedadlo velkého osobního auta.

Vyznamenání

Stanovy Svazu Čechů z Volyně a jejich přátel (dále jen SCVP) byly doplněny na IV. konferenci SCVP, tedy našim nejvyšším orgánem, v r. 2000 o odstavce, který nese název Čestné členství, a má následující obsah:

- Čestné členství:**
a) Čestné členství SCVP může být uděleno osobám volyňskému a nevolyňskému původu, které se výrazně zasloužily o českou volyňskou komunitu ve sféře organizační, kulturní, spisovatelství, sponzorské či jiné.
b) Čestné členství uděluje Celostátní výbor SCVP.
c) Návrh předsednictvu EV může zaslat příslušný regionální výbor nebo i jednotlivý člen SCVP k vzájemnému posouzení.
d) Přípravny návrh předloží předsednictvu CV SCVP ke schválení na nejléžší zasedání jeho zasedání.
e) Poctěná osoba obdrží Diplom o čestném členství v SCVP, neplatí členské příspěvky, Zpravodaj jí bude zaslán zdarma.
Příslušný diplom připravil I. místopřededa MVDr. V. Samec. Jeho obsah a formu schválilo předsednictvo na poslední poradě jednolánské a navrhlo udělit čestné členství v předsednictvu celostátního výboru těmto členům SCVP:

Václav Dubcoví, t. č. tajemníkoví výboru Severomoravského regionu. Připomínáme si, že byl předním činitelem, dlouhodobým místopředsedou a po určitou dobu též řadičím předsedou Celostátního výboru SCVP. Je stále aktivní, často publikuje články ve Zpravodaji. Bohužel jeho zdravotní stav mu nedovoluje vykonávat funkce v ústředních orgánech našeho Sdružení.

Václav Bižovský, výtečným vedoucím regionu Teplice. Dlouhodobě byl aktivním členem CV a také předsednictva. Publikuje ve Zpravodaji. Jeho zdravotní stav mu rovněž nedovoluje pokračovat v pravidelné činnosti v těchto ústředních orgánech.

Jerry Kytloví, působícími aktivně mezi našimi krajanými v Kanadě a Americe. Rozmožňuje a rozšiřují jich Zpravodaj na své náklady. Pomáhá financně i celé naší organizaci. Občas navštěvuje starou vlast - měl by mít právo účastnit se jednání CV a jeho předsednictva.

Ing. Zbytkoví Vojtezkoví z Polska, rodáků z Mlynowa, příteli volyňských Čechů. Jmenovaný přispíval ke spolupráci Polské a České republiky. Navštívil 2x Prahu,

byl vzácným hostem na jedné z pravidelných schůzí pražského celou.

Přeložil do polštiny celou řadu publikací SCVP. Diplom s příslušným dopisem budou všem jmenovaným buď zaslány nebo slavnostně předány a uveřejněny ve Zpravodaji. *V. Dufek*

Černobylským krajanům

Vážení přátelé
s potěšením Vám sdělují, že dnes neexistují žádné překážky na cestě k řešení problému starobních důchodů pro černobylské krajanů. Více se dozvíte z textu zde přiloženého dopisu z kanceláře prezidenta republiky, který jsem obdržel v únoru 2003.

Přeji Vám všem bezproblémovou adaptaci a integraci ve staronové vlasti.

*Doc. Boris Iljuk, Csc.,
předseda Rady černobylských krajanů*

Kancelář prezidenta republiky
V Praze dne 4. února 2003
Č. j. 5972/02

Vážení pan doc. Boris Iljuk,
Rada černobylských krajanů,
Masarykovo nám. 1
551 02 Jaroměř-Josefov

Vážení pane docente,
obrátil jste se na Kancelář prezidenta republiky s informací o značných problémech, které vznikly krajanům od Černobylu v souvislosti s přiznáním důchodů.

Zabývali jsme se touto záležitostí a zjistili jsme, že pokud jde o smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Ukrajinou a Českou republikou, prezident republiky ji podepsal již 30. dubna 2002. Jednáním s Ministerstvem zahraničních věcí i Ministerstvem práce a sociálních věcí jsme zjistili, že smlouva dosud nebyla ratifikována ukrajinskou stranou. Požádali jsme o připsání také velvyslance ČR v Kyjevě p. Stánda.

Vážení pane, s potěšením Vám mohu sdělit, že smlouva o sociálním zabezpečení mezi Ukrajinou a ČR byla v těchto dnech ratifikována. V platnost vstoupí 1. března 2003 - zbývá splnit poslední podmínku, totiž MPSV ještě požádat o publikování smlouvy ve sbírce zákonů.

Vážení pane docente, doufáme, že tímto aktem budou odstraněny zásadní nesnáze, komplikující situaci krajanům, kteří se do České republiky navrátili na pozvání vlády.

S přáním všeho dobrého
PhDr. Helena Dluhošová

Na slovíčko, přátelé...

8. března-12. květen...
Kytůku květu jím dávám méně často než si zaslouží. K narozeninám, k svátku, k MDZ a nyní ke dni Matek, to ano, ale, ruku na srdce, kolik těch byl mělo doopravdy být? Určitě za to, že manžinka byla přístava, kde je bezpečno, nežděl se, i když v dospělosti děláme hlouposti (protože jsme pořád její děti), pořádku rozbité koleno našim dětem a sukázkovou rodinnou

diplomací zlikviduje poznámky v žákovské knížce i slůžky, když přijímáme na gympl či na vysokou nepodpady jak mély. Za to všechno, a ještě mnoho jiných věcí, by si každá máma (a babička), zasloužila kytůku velkou aspoň jako strahovský stadion. Jenže ona na ni nečeká. Za tou její nepřádnou starostlivostí, drobými slůžky a letými pohloblením se totiž skrývá náct, co se stejně nedá vyčísřit dárky ani penězi - velká láska.
Václav Dubek

Z dějin tisku české menšiny v Polsku V PRVNÍM SLEDU

V roce 1938 zamlyka na Volyni v Polsku jediné české noviny - týdeník Hlas Volyně, vydávaný redaktorem Antoninem Perným v české vesnici Kvasilov, Česká matice školská v Polsku se sídlem ve vjevodském městě Lucku rozhodla vydávat nový český týdeník vlastním nákladem. Tak vznikl nový český týdeník nazvaný Krajanští listy, vnovovaný záměrně české menšiny v Polsku. Redakci tohoto týdeníku byl pověřen Josef Foitík, dosavadní redaktor přílohy Hlasu Volyně - Zornice, která zveřejňovala a také i vydávala mladoou generaci začínajících novinářů, básníků a prozaiků české volyňské menšiny na Volyni.

Josef Foitík však zkrátkou převzal nejen řízení a vydávání Krajanských listů, ale převzal je do svého vlastního věcně tiskárny s českými typy písma - jedním v té době v Polsku.

Krajanští listy začaly vycházet v lednu roku 1938 - tedy před 65 lety. V té době na Volyni existovaly čtyři organizace sdružující Čechy - Česká matice školská, Sokol, Sdružení katolícké mládeže a Sdružení české mládeže. V roce 1939 bylo připraveno sloučení obou mládežnických organizací pod společným názvem, ale další, již válečné události neumožnily uskutečnit toto sloučení v praktickém životě. Duchovním otcem sloučení těchto organizací byl přítel volyňských Čechů, který Volyně několikrát navštívil - Jindřich Dušek z Libuše u Prahy.

Vraťme se však k týdeníku Krajanští listy, který se ihned po svém vzniku postavil nekompromisně proti hitlerovskému Německu a jeho příživníkům a podporovatelům v CSR, sudetským Němcům, jejich snahy o rozbití a likvidaci Československa v roce 1938 neustále nabíraly nepřátelský postoj proti Československé státnosti.

Krajanští listy byly (pravděpodobně) první české noviny v zahraničí, které již 17. března 1939 - tedy dva dny po zřízení hitlerovského protektorátu v Českých zemích, vstoupily proti okupaci ČR.

Dovolíme mi, abych citoval z paměti redaktora Krajanských listů Josefa Foitíka, který mi své zápisky a paměti, jako bývalému spolupracovníkovi a dopisovateli vnovoval.

Stihnou dne 23. září 1939 byla provedena škvalá mobilizace na obranu státu a 27. září 1939 připravil redaktor Krajanských listů Josef Václav Rejzek výzku, kterou krajanští listy zveřejnily, v níž volám jenem volyňských Čechů po česko-polské únie. Ve výzvě bylo uvedeno, že Polsko, spojené s ČR, při pomoci skvělé československé vojenské techniky vytvoří takový vojenský potenciál, na který si Hitler netroufne.

Noviny výzky, jak uvádí J. Foitík, s jednodenním zpožděním, prošly polský cenzor v Lucku se obával dát souhlas k distribuci a nejdříve odeslat článek k posouzení našimi nadřízenými ve Vářavě.

Seulhas došel druhý den a týdeník mohl být rozslán svým abonentům. Stránil však již bylo pozdě, protože protizáke přišel Mnichov se všemi jeho tragickými následky v dalších letech.

daly český jazyk, mohly být zřívány vzlátné doučovací kroužky, při větším počtu žáků zvláštní třídy.

Studenti, kteří v cízně navštěvovali školu odpovídající tuzemské české střední škole, mohli být přijati nejvýše do té třídy, do které podle věku patřili, přičemž jedenáctileté dítě mělo být zařazeno do 1. třídy střední školy. Počítalo se i s povolením odkladu rozdílné zkoušky z českého jazyka, či odkladu klasifikačních zkoušek z předmětů, jimiž se studenti nemohli podrobít pro rozdíly v osnavách mezi tuzemskou a zahraniční školou. Rodiče měli možnost požádat, aby během školního roku student přestoupil do nižší třídy, nebo napak vyšší, jestliže dobrovolně vstoupil do nižší třídy. Pokud bylo to školní učivo dle reemigrantů, bylo možno jím povolit zvláštní dvě bezplatné kurzy (kupř. českého jazyka nebo cizího jazyka, kterému se neúčily), popřípadě pro ně otevřít poučku.

Tolik obecně teoretické předpoklady studia dětí reemigrantů. Otázka však zní, jak se za těchto podmínek dařilo dětem volyňských reemigrantů na konkrétních školách? Odpověď budeme hledat v archívních materiálech, které se dochovaly na Litoměřicku.

V letech 1945-1948 se podle dobové statistiky usídlo na Litoměřicku 1896 osob (474 rodin), pocházejících z Volyně. Po Podbořanech (107 osob) a Zateci (5292 osob) to byli největší žensktví obyvatelé Volyňských Čechů v rámci jednoho okresu v českých zemích. Volyňští Češi osídlili řadu vesnic na jižních svazích Českého středohoří a větší města (Litoměřice, Lovosice). Děti volyňských Čechů ve školním věku, kterých mohlo být odhadem tisícovka, vstřily (jak bylo obecným jevem) převážně v rodinách samostatných zemědělců (395 rodin), v malém měřítku (32 rodin) v živnostenském prostředí, zbytek v rodinách, kde živilé měli námezdní povolání (284 rodin).

Při pohledu na dochované výkazy školního prospěchu se zdá, že nejmenší podíl při zařazení do českých škol měly děti volyňských Čechů, kteří přicházeli za obecně a měšťanskými školami. Obtíž jim obvykle činila jen psaná podoba českého jazyka, v ostatních předmětech byli jejich výsledky (především v vesničkách školách) srovnatelné s ostatními spolužáky. Učební nedostatky bylo možno při relativně malé náročnosti výuky, přiměřeně nestudijním typům žáků, poměrně snadno dohnat.

Větší potíže neměly volyňské děti ani na učovních školách, neboť tam rozhodovala především manuální zručnost. Na Litoměřicku po válce existovala jediná větší učovní škola, sídlící v Litoměřicích. Povolujícího teoretického učiva učil mnoha obrov, které se mohly uplatnit ve městě i na vesnici - elektromechanik, autopravář, strojní zámečník, dámská krejčovka, prodává v koloniálním obchodu, kovář a podkováč a jiné. Výuka většiny obrov trvala tři roky. Učební, kteří litoměřickou školu navštěvovali ihned po příchodu z Volyně (většina od školního roku 1947/1948), se až na dva ojedinělé případy narodili v letech 1929-1931. Byli převážně absenty rozmanitých základních škol na Volyni, kteří odpovídaly zhruba našim obecným školám. Někteří z nich po reemigraci krátce navštěvovali v Cechách měšťanku, jeden chlapec uvedl, že se v SSSR učil v letech 1944-1947 zámečnickem. Řada z nich vykonávala při teoretické výuce výrobní práci v dílnách, jejichž majitelé byli volyňští Češi. Prakticky všechny děti volyňských Čechů se na litoměřické učovní škole úspěšně vyučily, v jednom případě nadány učily přestoupily na průmyslovou školu v Mladé Boleslavi.

Studium na střední škole s maturitou bylo pro děti volyňských repatriantů nejnejnáročnější. Zde se nejvíce projevily nedostatky neustoupané školské přípravy z Volyně. Pro se hledaly různé cesty (prázdnotné nebo krátkodobé kurzy), které by napomohly k odstranění mezer ve vzdělání. V Zateci, který byl jakousi metropolí volyňských návratců, vytvořili na tamním gymnáziu v roce 1947 dvě samostatné třídy volyňských studentů, jímž pedagogové věnovali individuální péči. Získané poznatky zobecnil na stránkách n.č. 12. Vznikl podobný zborník v Litoměřicích. Vzně stráž (č. 24-25/1948) se na Litoměřicku přiblí přednosti volyňských studentů - plili a vytvářaly, pozitivov v práci, ukázněnost. Oproti ostatním studentům působili významným dojemem, byli prví velcí skromní, ovšem zbytečně se drželi v pozadí. Na druhé

straně se navenek jevíli jako citlivější a nervoznější, což pedagogové považovali ohlasu válečných dojmů z Volyně. I když možno předpokládat, že rozhovory poskytnuté pro periodikum vydávané volyňskými Čechy situaci trochu idealizovaly, nárturata charakteristika typického volyňského studenta té doby zřejmě byla v zásadě správná. Oproti Zateci bylo na litoměřickém gymnáziu poměrně málo studentů z rodin volyňských Čechů. První rodáci z Volyně se na škole ojediněle objevili již ve školním roce 1945/1946. Hlavní část volyňských studentů - celkem 10 - však začala na gymnáziu studovat až na jaře 1947, tedy ve druhé polovině školního roku 1946/1947. Pokud se zaměříme na studijní úspěšnost poslední zmínované skupiny studentů, zjistíme následující:

Býli zařazeni do běžných tříd podle obecných kritérií (věk a schopnosti), nevystavěly se pro ně speciálně doučovací kroužky. V jednom případě se podřadily záhy objevit nadané volyňského studenta a ten byl oproti původnímu zařazení poslán po měsíci studia do vyššího ročníku.

Složité situace vznikala v případech, kdy se nové došlému volyňskému studentu příliš studijně nedařilo. Svědčí o tom tragický případ jednoho volyňského studenta, který neunesl studijní zátlé, zpřel sebedopcehořování, na což reagoval po tragické studii zkratkovitě spěchaným neuvěřením. Jeho tragické rozhodnutí mělo dva důvody, není možno z nich vyloučit ani atmosféru panující na škole. Do jisté míry o tom svědčí slova ředitele školy Dr. Jaroslava Hrabáčka, který přednesl na pedagogické poradě týden po tragickém případě. Hovořil o tom, že „škola nesmí být místem strachu a zvláště novým žákům, přicházejícím často z naprosto rozdílných poměrů musí být ponechána dostatečně dlouhá doba, aby se přizpůsobili. Je nepřijatelné sdělovat žákům, že jsou deshopec. Klidná plná práce při vyučování má dlouhá větní čina výchovnou než zbytečné řeči, jimiž jesté někdo někoho nevychoval.“

Jaký byl osud zbývajících devíti volyňských studentů? Na výročním vysvětlení školního roku 1946/1947 (kdy navštěvovali gymnázium poudě čtyři měsíce) byli klasifikováni pouze tři studenti. Celkový prospěch byl v těchto případech výjimečně slovně prospěl. Ostatních šest studentů nebylo klasifikováno s odkazem na výnos MŠO ze 3. 6. 1946, který jim víme, připouštět možnost odkladu klasifikačních zkusok.

Z původních deseti studentů, kteří na školu přišli na jaře 1947 pokračoval ve studiu od počátku školního roku 1947/1948 jen jeden, o rok později čtyři, další student vstoupil ze školy se svolením rodičů k 30. 6. 1949, a jeden student ukončil gymnázium v září 1947. Shrnuo a seřadeno - z deseti studentů ukončili školní studium maturitou pouze dva - Josef Vlk a Emilie Zikanová. Příčiny: Mezery ve vzdělání způsobené nevalnou úrovní školství na Volyni ve válečných letech. Malá míra individuálního přístupu ze strany pedagogů. V případě některých volyňských studentů, bydlicích na vesnici, problém spojení náročného studia s povinností pravidelné výpomoci na soukromém hospodářství rodičů. Argument domněle menší talentovanosti studentů z Volyně v obecně rovině neobstál. Někteří studenti byli velmi nadaní. Máme na mysli třeba obrovku Janu mudobu. Nastoupil do prvního ročníku litoměřického gymnázium v září 1947. Na prvním gymnázijním vysvětlení měl dostatečnou znalost z českého jazyka (jak bylo u studentů z Volyně třeba obvyklé) a dvě trojky, v průběhu studia se však neustále zlepšoval a nakonec v roce 1954 maturoval se samými výbornými.

Co tři zbyly? Během několika let po repatriaci se děti volyňských Čechů v českém prostředí asimilovaly a svým školním prospěchem se nijak výrazně nelišily od ostatních spolužáků. O to více je třeba si vážít prvých odvážlivců, kteří bezprostředně po návratu z Volyně, v situaci pro ně osobně více než složité, měli odvahu ke studiu na náročné a pro ně vnitřním režimem neznámé české střední škole.

Jaroslav Moravec

Oznámení

Vážený a milý rodiči z Novokrajky, všechny Váš chci pozvat jménem svým a také jménem Vláslava

Strýji na naše již 9. setkání do Podbořan dne 17. května v 10 hod. Nejdříve na hřbitov k památníku našich padlých. Potom do Národního domu jako pozváké k obědu a také při hubbě se pobaví - zavrzpinnat na naše mládež na Volyni a také na ty, kteří již mezi námi, bohužel, nejsou.

Zveme i ostatní naše krajanry, kteří se s námi chtějí zúčastnit. Pokud Vám zdravotně ještě slouží, přijďte, vzhdy nemu, kdo z nás se dožije přiblížení setkání.

Budve rozesílá jak vždy pozvánky a těším se na shledanou.

Zdraví Váš Kamila Ondrová-Zajícová, z Zahradách 2207, 438 01 Zatec, telefon 415 726 441.

Setkání po letech

Zveme všechny rodáky z Volyně se všemi jejich „P“, tedy partnery, potomky, přáteli a podobně, na setkání volyňských Čechů, které se uskuteční dne 10. května 2003 ve 13.00 hodin

ve Sportohotelu Hertvíkovice u Mladých Buků v Krkonoších.

Není snadné toto setkání uskutečnit a proto Váš prosíme, aby každý kdo pozvání obdržel, předal děle svým známým informace o této akci.

Základní zájmy, aby do 1. 5. 2003 potvrdili účast na tel. č. 499 873 220, případně mobilní telefon 604 26 35 26, nebo prostřednictvím internetu na adresu: bungalov@zmbv.cz, pošlou nás můžete kontaktovat na adresě: Jiřina Novotná, 542 23 Mladé Buky, 244. V místě lze zabezpečit ubytování a stravování, hubbu je zajištěna.

S sebou vzít dobré námlu, případně pár fotografií a vzpomínky.

Na Váš účast se těší za zakládající klub Jiřina Novotná-Vedrařova Jiřina Lukošová-Postrachová a Jana Kosinová-Sobková

Dopis z Františkových Lázní

Vrazenípani redaktorče,

obracím se na Váš s prosbou o uveřejnění ve Zpravodaji zprávy o sbírce na povodně v Západních Cechách, kterou jsem Ván zaslal v minulém roce. Je možné, že mně dopis ještě neposlan došel.

Proto znovu oznamuji, že v západních cechách arcikáněle pravoslavné církve vyměšla sbírka 200 000 Kč, kterou jsme předtím čtyřem vdovám na Litoměřicko usdělili. Dalšíh 180 000 Kč bylo odesláno z Lesné u Tachova do Jižních Čech. Dárci byli převážně volyňští Češi z farnosti Sokolov. Fr. Lázně, Kralupy Vary, Mariánské Lázně, Tachov, Horlavský Týn.

Češi z Volyně jsou převážně pravoslavného vyznání a duchovní život církve V. Simek, J. Tomásek, V. Chocholouš, Jan Křivka a další spolupracovali první rodinnou sdružení z Čechů. Náš pražský duchovní Jaroslav Suvarský pomáhal významně při výstavbě památníku v Č. Malíně.

Skrasjanským pozdravem Jan Křivka, farář

NAŠI JUBILANTI...

Region Frýdlant

Ve druhém čtvrtletí se dožívají svých významných výročí naši členové:

50 let - 15. 4. Simek Miloš z Raspenavy, byt. Raspenava, 60 let - 6. 6. Žáček Jiří z Kozma, byt. Raspenava, 70 let - 2. 4. Vláslavka Libuše z Volvoka, byt. Liberec, 71 let - 5. 5. Šnajdr Evžen z Volvoka, byt. Jindřichovice p. S. 71 let - 10. 5. Tylčich Josef z Novosilce, byt. Křižany, 72 let - 2. 4. Šrp Evžen ze Seredně, byt. Raspenava, 73 let - 22. 6. Hejduková Věra ze Sofievyk, byt. Víska, 73 let - 18. 4. Novotná Jiřina z Alexandrovky, byt. Ves, 75 let - 29. 6. Hausmann Zdeněk z Nové Vsi, byt. Frýdlant u Č. 77 let - 13. 5. Chocholouš Vladimír z Orestova, byt. Liberec, 77 let - 21. 6. - Šlaisová Evženka Ivanovič, byt. Frýdlant u Č. 82 let - 20. 5. Jitková Žofie ze Sofievyk, byt. Raspenava, 83 let - 16. 4. Kral Vladislav ze Žlábků, byt. Frýdlant u Č. 85 let - 14. 4. Novotná Růžena z Volvoka, byt. Č. Budějovice, 96 let - 6. 6. Kosková Věra z Kvasilova, byt. Jablonce n. N. Tatop krajanry je náš nejstarší členkou.

Do dalších let hodně zdraví a životní pohody přeje za region

Ludmila Miličká

Region Liotoměř

Ve 2. čtvrtletí 2003 se dožívají významného životního jubilea:

50 let - 14. 5. Pelc Vladimír z Malé Zubovštiny byt. Stráží, R. 55 let - 5. 5. Štěpánek Jaroslav z Liotoměře, byt. Liotoměř. 70 let - 18. 5. Flandera Josef z Mirohostí, byt. Osek. 75 let - 28. 4. Hývalová Libuše z Mirohostí, byt. Liotoměř. 80 let - 30. 3. Votruba Josef z Mirohostí, byt. Lovosice. 82 let - 14. 6. Nesvarba Jiří z Mirohostí, byt. Lovosice. 85 let - 25. 4. Bohatová Lydie z Boratína, byt. Liotoměř a 9. 5. Novotná Slávka z Mirohostí, byt. Liotoměř. 83 let - 23. 6. Vraza Josef ze Staňkova, byt. Liotoměř. 84 let - 8. 5. Manšev Mikuláš z Korostova, byt. Lovosice. 87 let - 1. 6. Sláma Josef z Mirohostí, byt. Čížkovic. Všem jubilantům přejeme pevně zdraví do dalších let.

Ve zvlášť regionu ved. Kozák

V dubnu t. r. oslaví 75. narozeniny Václav Zajíc z Třebušic, nar. v Malované a v dubnu též oslaví s manželkou Emilii roz. Stránskou z Ledochova zlatou svatbu. *Vše nejlepší přejí děti a vnučata*

Region Karlovy Vary

Ve druhém čtvrtletí 2003 oslaví svá jubilea tota naši členové:

Tuhá Nina z Malé Zubovštiny, byt. Oloví - Hory, 2. 4. - 70 let. Onysko Alexander z Dlouhého Pole, byt. Sokolov, 1. 5. - 65 let. Tuřáková Vlasta z Dědova u Hory, byt. K. Vary, 5. 5. - 75 let. Romanová Slava z Kurybáň, byt. Ostrov n. O., 14. 5. - 80 let. Smolínová Světlana z Jakubova (ČR), byt. Karlovy Vary, 6. 6. - 55 let.

Do dalších let všem hlavně zdraví přejí všichni členové regionu. *L. Záborská*

Region Olomouc

V prvním pololetí se v našem regionu dožívají významného životního jubilea tota naši členové:

Vávrová-Polívková Vratislava byt. Štěpánov 1. 1. - 75 let. Škopilková Marie byt. Olomouc, nar. 1. 5. 1928 - 75 let. Skalka Josef byt. Loučkovy - Odr nar. 29. 4. - 65 let. Šulc Josef byt. Olomouc, nar. 1. 5. - 91 let.

Všem jubilantům přejí za region hodně spokojenosti a hlavně hodně zdraví. *Vladimír Tengler*

Region Moravský Krumlov

Ve 2. čtvrtletí oslaví svá jubilea:

15. 4. - 87 let se J. Josef Vedral z Ostrova, byt. v Dammichu. 30. 5. - 55 let Jiřina Weigelová roz. Krumská, Loďčnice, byt. Mor. Krumlov. 9. 6. - 75 let Jiř. Emilie Škopilková-Holcová ze Sklíně, byt. Olbramovic. 14. 6. - 75 let Jiř. Anna Krávková-Kinská z Leonovic, byt. Kupařovice.

Všem jubilantům do dalších let dobré zdraví, štěstí a spokojenost přejí za region *Mgr. Stanislava Koucková*

Moravskoslezský region

Tento region blohoperé svým členům, kteří v letošním roce oslaví nebo oslaví svá jubilea kráťš 80 a více let.

Dušek Vladimír ze Špakova na Volyni byt. Vítkovice, 29. 9. - 82 let. Drelerič Antonie z Targovic, byt. Studénka, 11. 7. - 83 let. Houšková Antonie z Lipjan, byt. Bartošovice, 21. 10. - 82 let. Horská Emilie Hl. Životice - 23. 11. 91 let. Helbichová Anna z Dembrovku, byt. Jindřichov, 5. 5. 7. - 96 let. Hončíková Antonie z Hlinska byt. Amalutovice, 12. 11. - 88 let. Kendlík Vladimír z Nivry Hlubinský byt. Nový Jičín, 13. 9. - 81 let. Kolíbková Marie z Městejina, byt. Suchdol n. O., 13. 9. - 81 let. Kajtzer Josef ze Zaboru byt. Opava, 1. 6. - 81 let. Kočvina Jan z Hrušovic, byt. Nový Jičín, 1. 5. - 84 let. Pavlán Zdeněk z Rovna byt. Krmov, 5. 5. - 87 let. Perman Bohumil z Rovna, byt. Opava, 22. 11. - 81 let. Poláček Růžena z Č. Hubyňa byt. Suchdol n. O., 9. 6. - 92 let. Stružová Emilie nar. Bobly, Polsko, byt. Třebom, 7. 3. - 82 let. Šindělář Josef z Jánovic, byt.

Hl. Životice, 7. 12. - 92 let. Zábócká Marie z Křemence byt. Opava, 23. 3. - 81 let. Veřtíh Miloslav z Dembrovku, bytem Poruba, 10. 2. - 82 let. Přejeme jim trochu toho lidského štěstíčka a hlavně zdraví do dalších let.

Za vřob: Dr. Vladimír Samec a Václav Dubec

Region Olomouc (část Šternberk)**Bláhopřejeme**

Faltys Josef z Hlinska-Záhory byt. Bohusovice, nar. 27. 1. 1919-84 roky. Koma Svatoslav z Hlinska, nar. 21. 10. v Budčičevě - 85 roky, byt. v Pasece č. 6. Lamrová Marie z Moldavy, nar. 1. 8. 1922 - 81 roky, byt. v Řídeči 287. Niče Viktor z Hlinska-Záhory, nar. 5. 7. 1938 - 65 roky, byt. ve Šternberku, Dvorská 7. Pospíšilová Marie roz. Tučková z Podcurkova, nar. 1. 5. 1928 - 75 roky, byt. Olomouc. Tarnavský Pavel z Hlinska, nar. 26. 9. 1923 - 80 roky, byt. v Pasece č. 5. Všem jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Ráža Viktor

Region Praha

13. března oslaví své krásné šedesátiny p. Miroslav Nečas, který dělá cenné služby pro náš Zpravodaj. Chceme tu tímto popřít hodně zdravotní, potřebnou trošku štěstí a aby byl stále plný elánu!

Redakce Zpravodaje

Všem jubilantům ze srdce blahopřejí i redakce Zpravodaje

**NAŠE ŘADY
OPUSTILI...****Region Liotoměř**

Bitrichová Antonie z Voklova byt. Liotoměř 27. 12. 2002. Rajman Břetislav ze Stromovky byt. Liotoměř - 8. 1. 2003. Liškut Josef z Máje Českého byt. Liotoměř, 3. 3. 2003

Upřímnou soustrast všem pozostalým projevuje

za vřob: *Kozák*
v pátek dne 7. 3. zemřela Jiř. Marie Korbaldová-Konářská z Čisté ve věku 75 let. Zprávu nám převačila rodina.

Region Chomutov

14. 3. zemřela po krátké nemoci členka našeho regionu, příslušnice východní armády Jiř. Helena Gregorová z Volyně, nyní bytem Chomutov, ve věku nedožitých 80 let. Upřímnou soustrast za region vyjadřuje *Jiřina Kačerová*

Region Frydlant

V listopadu 2002 zemřel ve stáří 78 let krajan Draboslav Lajtek z Merzáliv, bytem Liberec. Dne 12. 12. 2002 nás opustila v požehnaném věku 81 let krajanka Marie Matincová z Novosít, byt. Nové Město p. Smrčce.

Upřímnou soustrast projevují krajané regionu Frydlant z Čechách

Region Mohelnice

5. listopadu 2002 zemřela po dlouhé nemoci p. Antonie Pallová-Šrámstá ve věku 95 let. Starala jsem se o ni 37 let. Byla to manželova matka, ten ji předšedl o 7 let. Prála si třeba obřad bez hudby, ale přesto ji doprovodily dva farář a spousta příbuzných z různých děkujících, kteří ji doprovázeli na poslední cestě a omlouvají se, tím, kterým jsem nemohla podat zprávu. *Emilie Pallová, Loštice*

Region Šumperk

V říjnu 2002 zemřela p. Žofie Kyselová z Knerub, bytem Rapotín. Zemřela po požehnaném věku 94 let. Rodině vyslovuje upřímnou soustrast za vřob regionu *Alice Bilková*

Region Praha

V nedožitých 72 letech života, po krátké léze těžké nemoci opustila nás p. Helena Pulkinová pív. ze Zdobulnova, nyní byt. v Praze. Odešla plů roku po smrti manžela, o kterého se v jeho dlouholeté a velmi těžké nemoci obětavě starala. Pani Lolu, kdo vás znal, nikdy nezapomen! *Redakce Zpravodaje*

Vedoucí regionu Praha *Irena Malinská*

Region Žatec

V říjnu 2002 zemřela naše členka p. Nina Židlická z Prahy, která pocházela z Kravčovic, ve věku 81 let. Dne 8. prosince 2002 zemřel František Kroupa ze Žatce, pocházel z Budeřic - ve svých 77 letech. 19. prosince 2002 zemřela p. Marie Andřelová ze Staňkovic, rodačka z Českého Malína, ve svých 88 letech.

Všem našim zesnulým členům lehké odpočívání a pozostalým upřímnou soustrast za region vyslovuje *Kamilka Ondřová*

Region K. Vary

V prosinci 2002 zemřela ve věku 85 let naše krajanka p. Marie Cingrošová z Vysoké na Volyni. Budíž jí Marie čestné léhka!

Upřímnou soustrast za region vyjadřuje *L. Záborská* Dne 20. 4. by se dožil p. Vladimír Komár, narozený ve Zdobulnově, posledně bytem Žatec - 100 let. Čestj jeho památce! *Vzpomíná dcera s rodinou.*

Alla Vasešková, Encovany, Úštěk

Všem pozostalým vyjadřuje svou účast i redakce Zpravodaje

**DARY DOŠLE NA KONTO
SDRUŽENÍ - ÚNOR 2003**

Helena Kalíková, Most - 300 Kč. Rostislav Zarybnický, Liberec - 300 Kč. Rostislav Kaufmann, Náchod - 100 Kč. Eliška Vaškova, Libina - 100 Kč. Glancovi, Nový Malín - 150 Kč.

Region Praha: D. S., Praha - 200 Kč. Josef Vytěl, Jenišovice - 200 Kč, Vladimír Jeniček, Žinkov - 50 Kč.

Region Chomutov: Marie Zelenková, Račedice - 200 Kč. Region Teplice: Ludmila Bečvářová, Janské Lázně - 500 Kč.

Region Moravský Krumlov: Lydie Procházková, Pohodčice - 100 Kč.

Region Žatec: Mgr. Vlastislava Krasková, Most - 300 Kč.

Ludmila Raicin (roz. Kvanoslavová), Los Angeles - 1000 Kč. Dá poručil sv. Jiří Raicin, který navštívil v únoru ČR a byl z přelížitosti domovl s hospodským členství pro maminku, která má zájem odebrat Zpravodaj.

Region Frydlant:

250 Kč: manželé Storkovi, Chotyně
100 Kč: manželé Lindroví, Teplice.

150 Kč: Záhorská Marie, Prácheň.

100 Kč: Šnajdr Evžen, Jindřichovice p. S.

50 Kč:

Chmelová Eva, Raspenava, Chochole Vladimír, Liberec, Janíčkovi Bohumila, Raspenava Jakubová

Mária, Nové Město, Jeseníková Žofie, Raspenava, Juklíček Alexandr, Hejnice, Juklíček Vasil, Hejnice,

Kohoutová Drahomíra, Liberec, Košťáková Jaroslava, N. Město, Košťál Miroslav, Nové M. p. S.,

Lídková Anna, Krásný Les, Milíčková Ludmila, Liberec,

Novotná Růžena, Č. Budějovice, Pospíšalová Emilie, Raspenava, Rychtář Jiří, Liberec, Švorcová Růžena, N. Město p. S., Tyllichová Marie, Raspenava,

Tyllichtr František, Raspenava, Veselá Eliška, Mimoň, Veselý Vladimír, Mimoň.

Region Frydlant celkem - 1700 Kč

Všem dárcům ze srdce děkujeme!

**DARY POVODNĚ -
únor, březen 2003**

Region Chomutov: Irena Prošková, Droučkovice - 100 Kč.

Region Moravský Krumlov: Božena Drobilčiková, Pohodčice - 200 Kč.

Region Frydlant: Jaroslava Rožňová, Jablonce nad Nisou - 150 Kč.

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazy drželi na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800. **Číslo spořitelny a s. - Růfšský 29, Praha 1.** **Dary můžete poslat i na adresu hospodský Sdružení: Marie Nečasová, Svidnicko 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070.** Prosíme členy, aby nás neupomínali o zveřejnění darů - dárce můžete uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu! **Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktoři! Děk za pochopení.** Žádlosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Čermého 513/5, 182 00 Praha 8.**

Titul: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný. Šéfredaktor: Věra Latzáková. Příspěvky nejvíce honorovány, nevýžadují rukopis se nevracují. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzáková, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s. p. odštěpný závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 25. 03. 2003